

ta Tugewusele ja Wägewusele koju kaasa andis. Seda kirja laskesti Tarkuse maa kuninga peale selle weel ajaraamatute kirjutajaid koididesse ajaraamatuse mälestuseks üles kirjutada.

Kasta sajad läksivad jälle mööda ja Tugewus ja Wägewus tegivad wahwaid tegusid ühte wiisi edasi. Kui korra Rootslased jälle Gestlasi pahandasivad, wõtsivad Gestlased nõuiks neile seesugust õpetust anda, et neil iialgi seesugust mõtet enam meelde ei tuleks. Tuhande laewaga tungisivad nad waenlaste maale ja saäl warsti nende päälinna kallale. Tugewus ja Wägewus oliwad linna ümberpiiramisel esimesed ja pea saiwad nad oma asjaga nii kaugele, et suur ja perekas linn Gestlaste kätte langes. Tugewus ja Wägewus ei jätnud kuiskil kiwi enam kiwi peäle. Ohmatuse ja waristus täitis Rootslasi, kui ka koidi Gestlaste naabrid, kui nad sest wahwast teust täadust saiwad.

Ühel hoobil tegi see sõnum mitmid aga Gestlaste wahwuse peäle kadedaiks. Tugewuse

ja Wahwuse nimi oli juba ka wõeraste rahwaste sekk tunginud. Kadedad läksivad selle pärast siis ühe wägewa nõia juurde abi otsima, kes oma nõidust igale poole wälja lautada püüdis. Mitmetesugu meelitustega pödrisivad nad nõia meelt nenda palju, et ta wiimaks mitu oma sulast wälja saatis, kes Gestlaste päämeestele Tugewusele ja Wägewusele otsa wõiwad tegema. — Nõia sulased tõmmasivad enestele lamma nahka kasukad selga tegivad pühad naid ja jõudsiwad sell wiisil ristis kättega Gestti maale. Kuidas nõia sulased ette armasivad, nenda sündis siis ka. Tugewus ja Wägewus ei wõinud nende päris-mõtet uneski arvata, kui need nende juurde tuliwad ja õdmaja palusivad. Et wõeraste wastuwõtmine Gestlaste juures püha oli, siis wõtsivad Tugewus ja Wägewus wõeraid wäga lahkesti vastu. Et ka oma tänulikku meelt üles näidata, pakkusivad wõerad Tugewusele ja Wägewusele alandliku palwega karika seest oma maa wiina. Tugewus ja Wägewus watasivad küll kahtlaselt esmalt wõeraste wiina